

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/474/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213674
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1312213674.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti odporkyni: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 175,- eur a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch 221,28 eur, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 1. apríla 2015, č. k. 10C/111/2012-94, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 1. apríla 2015, č. k. 10C/111/2012-94, **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

V odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že podaním zo dňa 26. 3. 2015 navrhovateľ žiadal prerušiť konanie z dôvodu, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní, vedenom proti odporkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7. 10. 2013 konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. prerušil do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach navrhnutých Slovenskou republikou - Ministerstvom spravodlivosti SR. Navrhovateľ podaný návrh na prerušenie konania v prejednávanej veci odôvodňoval tým, že konanie pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 7C/6/2010 súvisí s predmetným konaním, že odporkyňa bola v konaní pred rozhodcovským súdom nečinná, a preto rozhodnutie rozhodcovského súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť.

Po právnej stránke súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 109 ods. 1 písm. b/ prvá veta O. s. p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Opätovný návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 27. 2. 2015 považoval za nedôvodný, pretože konanie v prejednávanej veci nesúvisí s konaním pred Okresným súdom Prešov. Poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci sú exekučnými titulmi konania sp. zn. 34Er/354/2002, 36Er/2576/2002, 34Er/2144/2002, 36Er/1859/2002, 36Er/4713/2006, 34Er/357/2003, 34Er/3028/2002, vedené pred súdom prvého stupňa, pričom ide o iných odporcov a iné exekučné tituly. Súd prvého stupňa mal za to, že konanie vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť v exekučnom konaní Okresný súd Prešov, nezakladá také konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre toto súdne rozhodnutie. Zároveň podotkol, že konanie navrhovateľa, ktorý spolu s návrhom na prerušenie konania zaslal aj návrh na zrušenie nariadeného pojednávania krátko

pred vytýčeným pojednávaním, vedie k nehospodárnosti konania. Z týchto dôvodov podľa súdu prvého stupňa neboli splnené podmienky na prerušenie konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné, pretože v ňom vôbec nekonkretizuje svoj záver o nesplnení podmienok pre prerušenie konania, a teda porušuje aj právo žalobcu na súdnu ochranu. Uviedol, že súd musí posudzovať procesné návrhy účastníkov podľa ich obsahu a nie podľa času, kedy boli na súde uplatnené (skôr či neskôr pred pojednávaním). Navrhovateľ nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že svoj návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami, nakoľko návrh na zrušenie pojednávania podal elektronicky spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Mal za to, že riadne a včas požiadal o prerušenie konania, uviedol dôležité dôvody a predložil s nimi spájané listiny. Poukázal na svoje podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, podľa navrhovateľa nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného, a to okrem iného aj z dôvodu, že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. V tejto súvislosti navrhovateľ upozornil na právny názor Krajského súdu v Trnave v právne a skutkovo zhodnej veci v rozhodnutí zo dňa 17. 10. 2012, č. k. 11NcC/46/2012-24, ako aj v ďalších 50 veciach a tiež na právne názory Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. Rovnako je podľa navrhovateľa rozhodnutie krajského súdu v rozpore aj s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva neobstojí a že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, podľa jeho názoru nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo a aby sa naďalej vykonávali úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konanie malo byť prerušené až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu tak, ako žiadal.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. môže súd konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Cit. ust. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, teda také, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné a súd k nemu pristúpi, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia. Podmienkou pre fakultatívne prerušenie konania je, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo že súd dal na takéto konanie podnet. Súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. musí spravovať aj požiadavkou zakotvenou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ukladajúcou povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 21/2000). V zmysle cit. ust. ide predovšetkým o riešenie predbežnej otázky, a to takej, ktorú si v zásade môže súd pre svoje rozhodnutie posúdiť buď sám, alebo v záujme jednotnosti rozhodovania preruší konanie a vyčká na rozhodnutie príslušného orgánu alebo súdu, z ktorého v ďalšom konaní vychádza. Predbežnou (prejudiciálnou) otázkou je otázka, ktorej predchádzajúce vyriešenie prispieva k tomu, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. z dôvodu, že na Okresnom súde Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, pričom Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7. 10. 2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť odporkyňa 1/ - Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, a to konkrétne, či:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade, ak áno je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Navrhovateľ dôvodil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok má zásadný význam pre rozhodnutie v tomto konaní, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu, tak ako v tomto konaní.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť údajným nesprávnym úradným postupom súdu prvého stupňa (Okresného súdu Bratislava III), pričom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa vedie (proti Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR ako odporkyňa 1/) konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, eventuálne (proti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., ako odporkyňa 2/) konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia získaného vymožením sumy v exekučnom konaní, vedenom na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským orgánom, na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Z navrhnutých prejudiciálnych otázok, ktoré vo svojom návrhu na prerušenie konania uviedol navrhovateľ vyplýva, že sa týkajú predovšetkým nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré navrhovateľka v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010 uplatňuje eventuálnym petitom proti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. Podľa názoru odvolacieho súdu konanie na Okresnom súde Prešov nesúvisí s predmetným konaním a nie je takým konaním, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá by mala význam pre rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto konaní. V predmetnej veci totiž navrhovateľ namieta údajný nesprávny úradný postup súdu prvého stupňa ako exekučného súdu, ktorý mal spočívať v tom, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase 30 dní (t. j. namieta zbytočné prietahy v konaní) a v súvislosti s týmto postupom sa navrhovateľ domáha náhrady škody. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 je však predmetom nárok na náhradu škody proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní, vedenom proti navrhovateľke na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, eventuálne proti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške takto vymoženej sumy súdnym exekútorom. Uvedené konania podľa názoru odvolacieho súdu žiadnym spôsobom navzájom vecne nesúvisia, keďže v každom z nich je namietaný iný nezákonný zásah štátu (v jednom prípade ide o nárok titulom nesprávneho úradného postupu štátu - existencia zbytočných prietahov v konaní, v druhom prípade ide o nárok titulom nezákonného rozhodnutia - rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, napriek existencii neprijateľnej zmluvnej rozhodcovskej doložky), resp. vo vzťahu k obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, zároveň je v oboch konaniach uplatňovaná škoda vychádzajúca z iných kritérií určenia jej výšky, resp. je uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a napokon v každom z konaní ide o iný exekučný titul. S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady na prerušenie konania. Prerúšením konania by mohlo dôjsť k zásahu do práv účastníkov, najmä do ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a k porušeniu zásady hospodárnosti konania.

Navyše odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe (keďže navrhovateľ podal obdobné návrhy na prerušenie konania vo viacerých skutkovo a právne podobných súdnych konaniach prebiehajúcich medzi totožnými účastníkmi konania), že prejudiciálne otázky navrhované na predloženie Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010 v konečnom dôsledku Okresný súd Prešov nepredložil. Preto aj Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 12Co/127/2013 zo dňa 22. 12. 2014 zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 7C/6/2010-269 zo dňa 7. 10. 2013 o prerušení konania. Z uvedeného je zrejmé, že v súvislosti s konaním vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 neprebieha a ani neprebíhalo na Súdnom dvore Európskej únie žiadne konanie o prejudiciálnych otázkach, do skončenia ktorého navrhovateľ navrhoval prerušiť konanie v prejednávanej veci a o ktorom sa domnieval, že má význam pre toto konanie. Ani z tohto dôvodu teda nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Odvolacie námietky navrhovateľa odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Navrhovateľ podal formulárové odvolanie, aké podáva aj v množstve iných obdobných súdnych konaní prebiehajúcich medzi totožnými účastníkmi konania, pričom v ňom uvádzal skutočnosti týkajúce sa neprerušenia konania do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa pre porušenie jeho práva na nestranný súd. Tieto odvolacie námietky navrhovateľa však nekorešpondujú s podstatou prejednávanej veci a obsahom napadnutého uznesenia. V danej veci totiž navrhovateľ nenavrhoval prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR, ale navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach položených v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/6/2010 a o tomto návrhu aj súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodoval. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd bližšie nezaoberal odvolacími námietkami navrhovateľa, keďže nemajú žiaden vzťah k prejednávanej veci a napadnutému uzneseniu.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.